

16

TAYLOR

Sobotní večery se objevovaly pořád dokola způsobem, který mi lezl na nervy: jako pravidelná připomínka, že jsem neměla ani plány, ani kamarády, a měla jsem mít obojí. Místo toho jsem měla Kontose. Tenhle týden mi zařídil aspoň ty plány, na rozdíl od minulého, kdy schůzku Kroužku milovníků francouzské kinematografie zrušil. Ve skutečnosti jsem celkově měla pocit, že potkat Kontose je poslední dobou skoro nemožné. Ani jsem neměla čas mu říct, že jsme s Kat viděly Radtkeovou vloupat se do jeho kabinetu.

Sotva jsem počkala, až se dveře zamluvené třídy v budově Old Hill zavřou, a už jsem mu to začala vykládat. Tentokrát to aspoň Kontos nebral na lehkou váhu. Na druhou stranu se zlobil hlavně na mě.

„Takováhle věci nemůžeš dělat, Taylor. Dostaneš se do potíží a já nebudu schopný tě ochránit.“

„Já nejsem ta, kdo potřebuje chránit. A beztak se nic nestalo, i když nás – mě – chytil jeden z lidských pomocníků.“

Kontosovi se rozšířily zorničky. „Pomocník tě viděl, jak sleduješ Miriam do mého kabinetu?“

„Technicky vzato mě pomocník viděl koukat oknem do tvé třídy, zatímco Radtkeová byla ve tvém kabinetu. Myslela jsem si, že budu určitě mít u Athertona průšvih, ale nic

se nestalo. Ale i kdybych se *dostala* do průšvihů, stálo by to za to, protože...“ *Protože mi na tobě záleží*, chtěla jsem říct, ale slova se mi zadrhla v krku. „Protože by z toho byla výborná historka. Děsivá dobrodružství na internátní škole, a tak dále.“

Kontos si protřel oči a pak si uhladil knír. Vypadal unaveně.

„Jenom mi řekni, co se děje,“ řekla jsem. „Proč je Radtkeová tak rozrušená? Je to jen kvůli tomu, že ona je trapírka a ty jsi reunionista?“

„Na něco se tě zeptám a chci, abys mi odpověděla upřímně. Dokážeš to?“

Vypadal tak přehnaně vážně, že se mi v břicho udělal uzel. Musela jsem napnout každý sval v těle, abych ze sebe nevysockala nějakou vtipnou hlášku. „Pokusím se.“

„Zvažovala jsi aspoň na chvíli, že Miriam může mít pravdu a já vážně dělám něco nebezpečného?“

Byla jsem trochu zaskočená. „Ne. To jsem ani nemusela. Radtkeová stojí za prd a ty jsi... *ty*.“

„No, nemýlí se,“ řekl tiše. „Pravdou je, že jsem součástí sítě reunionistů. Pracujeme na změně. Na světě, kde lidé a upíři nežijí tak odděleně. Kde můžeme existovat společně, spojení naší sdílenou lidskostí.“

Otevřela jsem pusku dokořán. „Mluvíš o konci předstírání?“ zeptala jsem se. „O tom, že by se upíři veřejně pohybovali mezi lidmi?“

„Ne hned teď, ale chceme, aby tahle diskuze byla jednoho dne možná.“

„Myslíš jako za několik světlených let? Upíři a lidé žili *vždycky* odděleně.“